

бедното население, безразлично дали българско или турско бѣ то. Тази армия се състоеше отъ отдѣлни чети съ по стотина въоръжени войници, твърде добре обучени и извънредно жестоки, събрани подъ водителството на нѣкакъвъ главатарь — юзбашия, въ повечето случаи закоравѣлъ престѣпникъ. Войниците на тия

чети носѣха име, предъ което всичко честно изтрѣпваше — еничери.

Еничеритѣ представляваха много голѣма опасностъ за османската империя. Тѣ рушеха вътрешния миръ въ страната, избиваха мирното население, разграбваха и опожаряваха цѣли селища и заплашваха да завзематъ въ рѣцетѣ си всички служби на властта. А естествено е, че попаднало въ разбойнически рж